

A rókák esküvője

*Amikor állsz a buszon vagy villamoson, és megérzed,
hogy az ablakokon csak verejtek, a Nap megállt, hogy körülötted mindenki
rég halott, és többé nem szabadulsz innen, az a rókák esküvője;*

*Amikor tövig vagy valakiben és a füledbe folyik a nyála,
amikor a tapéta virágai elkezdik felzabálni egymást, amikor nagyon
kedvesen, belülről rágnak szét, az a rókák esküvője;*

*Amikor részegen egy liftben alszol, az égyűrűket mintázó,
koszos falat simogatva, mert hiába nyomod a vészjelző gombot,
nincs válasz, pedig valójában be sem ragadtál, az a rókák esküvője;*

*Amikor vágysz egy darabot a combodból és egy tányéron
odateszed elé, ahogy csámcsog, ahogy az állán a vér,
ahogy a pólóján átütnek a mellbimbói, az a rókák esküvője;*

*Amikor azt a furcsa gyerekdalt dúdolod fogmosás közben,
amiben egy róka úgy siratja a kedvesét, hogy ajtó voltál,
megettelek, most nincs hová mennem; na, az az;*

*Amikor egy fekete, benzinszagú erdőről kéne beszélned,
de csak állsz és nevetséges vagy, hazug és kicsi,
az, pontosan;*

*Amikor arra ébredsz, hogy sok hektárnyi napraforgó ég a sínek mentén,
az álló vonat, a fülke enyhe hűgyszaga, a neon apátiája,
a pupilláid csöndje, a szád földíze, igen, ennyi;*

*A köd szétúszó fényfoltjai egy napkelte előtti ligetben.
Egy remegő kézben remegő tűz. Egy ég zúgása. Egy arc ellentéte.
Egy nyelv, amiben az ajándék és a büntetés ugyanaz a szó.*

Arról, hogy mi jó

Czesław Miłosz

*A téli szombat délelőttök, amikor semmi dolgunk.
Az egyszerű, matt, nehéz porcelánok.*

*Egy kényelmes szék. Egy nyaklánc felcsatolása.
Az ablakpárkányon álló, antik ezüst hamutálban a hó.*

*A percekig tartó, felszabadult, abbahagyhatatlan nevetés.
A sirályok éjszakánként a hidak felett.*

*Amikor azt hiszed, nincs nálad tűz, mégis találsz a zsebedben.
Nézni, ahogy mások horgásznak.*

*A körte. A ribizli. Az agavék csöndje.
Életedben először venni le valakiről a pólót.*

*A kihalt utcák karácsonykor. Egy rendes kávé.
Az ecset nyoma egy ötszáz éves képen. Fejből tudni bármit.*

*Egyedül utazni egy üres buszon. A régi akciófilmek. A régi híradók.
A kocsiból elsőként látni meg a tengert.*

*Felnézni a Sarkcsillagra. Beágyazni. Éhesen ébredni.
A százéves lexikonok naivitása. Amikor inkább hazasétálsz.*

*Amikor ez a park, amiben éjszakánként úgy fuldoklom,
mint a halott katonalány tüdejében az eltévedt bogár,
a kelő napban felragyog.*

Szeretni

*Az a narancsliget, amit az út mellett láttunk,
akkor nyáron, a tengertől hazafelé a kocsiból,
az az elhagyatott, sötétzölden nyújtózó, az a
valószínűtlenül csendes, sűrű liget, ahol úgy
világítottak a gyümölcsök a fán, akár egy lusta
galaxis csillagai, úgy ringatóztak az alig érezhető,*

délutáni szélben, ragyogtak, mint a nap, a kőkerítés túloldalán, a leszakadt tetejű, romos ház kék falai körül, a kocsibejárón hagyott bádogkád fölé hajolva, hosszan az út mentén, a derékig érő gaz között a fák, zölden, sötétzölden, titokzatosan és el nem felejthetően, messze mindentől, az égető, árnyéktalan semmi közepén. Mint az a narancsliget, olyan vagy, ahogy most itt alszol.

Én pedig olyan, ahogy nézlek felkönyökölve az éjjeli lámpa fényénél, mint az ivóvíz, cukor, étkezési sav (citromsav), szén-dioxid (min. 3 g/l), savanyúságot szabályozó anyag (nátrium-citrátok), vitaminok (L-aszkorbinsav [C], niacin [B3], pantoténsav [B5], piridoxin [B6], riboflavin [B2], kobalamin [B12], kolekalciferol [D]), aromák, L-karnitin (50 mg/100 ml), koffein (38,4 mg/100 ml), magnézium, színezék (ammóniás karamell), stabilizátorok (pektinek, gumiarábikum, szentjánoskenyér liszt), antioxidánsok, növényi olajok, gyümölcs-koncentrátumok (narancslé-koncentrátum), narancskivonat (0,01%).